

KEHELY

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente

500 éve született Kálvin János

"Semmiféle parancs és semmiféle fenyegetés nem formálja és indítja annyira az Isten iránti engedelmességre a kegyes lelket, mint az iránta való isteni jóság komoly megfontolása."

(Kálvin János)

A világ reformátussága minden kontinensen és nemzeti egyházban megemlékezik idén nagy reformátorunk, Kálvin János életéről és munkásságáról. Hadd csatlakozzunk - a közelgő reformációi emléknap (október 31.) miatt is - azokhoz, akik őrá emlékeznek. Kálvin János az, akinek köszönhetjük például Református Énekeskönyvünk 150 zsoltárát. Azt mondta ugyanis, hogy Isten az ő saját igéjéből dicsérhetjük legjobban, így lefordította a zsoltárokat francia nyelvre, olyan neves és tehetséges költőket nyerve meg ezek versbe szedésének, mint például Béza Théodore.

Leghamarabb és legtöbbünknek azonban a "Soli Deo gloria" (Egyedül Istené a dicsőség) elv jut eszünkbe róla, és méltán. Ő volt ugyanis, aki nemcsak tökéletesen el tudta magyarázni, mit jelent, hogy a mi jócselekedeteinknek nincs érdemszerző jellege, hanem egész élete példa volt erre. Így írt erről fő művében, az Institutióban: "Isten kegyelméből van, ha akad valami cselekedeteink között, ami dicséretet érdemel, s egy csepp jó sincs bennünk, amit valójában magunknak kell tulajdonítanunk... A jócselekedeteket megillető dicséretet nem osztjuk meg Isten és ember között, hanem teljesen és érintetlenül az Úr számára tartjuk fenn... Jócselekedeteink nem egyebek, mint egészen Isten ajándékai."

Kálvin János nagyon komolyan hitt Pál apostol Filippiekhez írt levele 1. fejezete 6. versének alapján abban, hogy akiben Isten elkezdte az ő jó munkáját, véghez is fogja azt vinni, vagyis hogy a mi Urunk egészen az üdvösségig vezeti azokat, akiket kiválasztott. Abban, hogy az üdvösséget nem lehet saját erőből elérni, vagy bármilyen módon kieszközölni, de Isten el fog juttatni bennünket az üdvösségig. Ez a gondolat, hogy nem tudunk semmiféle érdemszerző cselekedetet felmutatni annak érdekében, hogy elnyerjük üdvösségünket, mégsem egy tétlen és mihaszna életvitelre ösztönzi az embert, magának Kálvinnak az életútja példázza ezt a legjobban. Az üdvbizonyosság ugyanis, hogy a mi Atyánk kezéből senki sem ragadhat ki minket, és hogy nem nekünk kell kieszközölnünk, hogy kegyelmébe fogadjon, hanem az ő akarata, hogy minket a mennyek országába juttasson, olyan hálára

indítja az embert, hogy lehetetlen, hogy ne akarja egyedül Isten dicsőségét és tetszését keresni. De hadd idézzem őt magát:

"Nevetséges dolog azt mondani, hogy elég, ha az ember szívének belsejében dicsóítja az Istent anélkül, hogy a külső dolgokkal törődne, mintha azokat Isten semmire sem értékelné. Mert hiszen, ha szívünk igaz, úgy különösképpen is megtermi a maga gyümölcsét. Az igaz istentisztelettel pedig mindig együtt fog járni az Ő nevének külsőképpen való dicséréte."

"Az a parancsolatunk van, hogy tiszteljük Istent mind

testben, mind lélekben mindenütt, ahol vagyunk... Nem lehet szentebb célunk, minthogy annak kedvére éljünk, aki minket azért teremtett, hogy bennünk mindenképpen az Ő dicsősége tündököljék, és megbizonyítsuk valódi engedelmisséggel, hogy mi az övéi vagyunk..."

S hogy ezek mennyire nem csupán szépen csengő és szívet melengető szavak, tudnunk kell, hogy Kálvin élete nagyon komoly, Istenre figyelő, neki szolgáló, az ő dicsőségét kereső élet volt. Az volt a véleménye, hogy az egyháznak nem szabad visszahúzódnia a templom falai közé, hanem ki kell lépnie a történelem színpadára, ami Isten dicsőségének színpada, s ott az emberi közösség összetartó erejét és fundamentumát kell alkotnia. Evangéliumi kritériumok alapján kinek-kinek belülről irányított emberré kell válnia, olyanná, aki tud különbséget tenni igaz és hamis, jó és rossz, a város szempontjából hasznos és kerülendő, a hit szempontjából üdvös és kárhozatos között.

Ezen gondolatait pedig saját életére nézve úgy alkalmazta, hogy genfi működése alatt, az általa létrehozott Védegylet feladata volt a genfi demokrácia és az egyház lelki-szellemi védelmezése. Vigyáztak arra, hogy a városban ne legyenek túlzó, felesleges közkiadások. Mérsékelték a pazarlót, a hivalkodó úrgazdagokat intették a luxus kerülésére mind a ruházkozásban, mind az étkezésben, mert úgy gondolták, hogy ez a szegényeket még jobban megalázza. Különös figyelmet szentelt a szegénygondozásra. A kórházak szolgáltatásait kiszélesítette a szegények, hajléktalanok istápolására, elhelyezésére. Népjóléti elképzeléseit a diakónia társadalmasításával kívánta elérni, szociális munkásokat, beteg- és szegénygondozó szakembereket képeztetett ki. A Védegylet tevékenységének hatására vezették be Genfben a 6%-os kamattal dolgozó kölcsönt. Kálvin ajánlotta a genfi aranyműveseknek, hogy a templomi dekorációk helyett, inkább a szorgalmas emberek idejét beosztani segítő órákat gyártsanak. A svájci óra mind a mai napig világhírű!

(folytatás az első oldalról)

Eszménye az öntudatos, mérlegelésre és döntésre képes és felelősséget hordozó polgár volt. Ennek érdekében első helyre tette a nevelést és az iskolázást. A demokrácia műhelyeinek, edzőtermeinek, veteményes kertjeinek tartotta az iskolát. A Tudomány és a hit természetes egységét minden körülmények között védelmezte. Elve volt: nem a tudatlanság, hanem a tudás és a képzettség az egészséges hit kiegészítője. Iskolát és egyetemet is alapított Genfben, és ezek okát egyszer így fogalmazta meg: "A köztársaság legnagyobb ereje az alkotó polgárság, ez pedig a tudomány gyümölcse."

Az önmérséklet, a puritán élet, a hivalkodást kerülő polgári tisztesség, kölcsönös tiszteletadás, a szegényt is emberszámba vevő szociális érzékenység - ez volt a genfi reformátor életstílusának jellemzője.

Kálvin Jánosnak Isten szavából, a Szentírásból megértett gondolatai tehát az Istennek felelős szabad ember hatalmas energiáit nyitották meg az alkotás előtt.

Soli Deo Gloria!

Németh Ildikó
beosztott lelkész

Adatok az Óvoda felújításáról

A jelenlegi felújítás csak részleges lehetett, hiszen sokéves felújítási és átépítési tervre volt szükség, amit Szuromi Imre, megbízott építészünk szakmai munkájának segítségével készítettünk, s amely gyönyörű és logikus. Összköltsége mai áron kb. 110 millió Ft, amely tartalmazza önálló tornaszoba építését, a most fel nem újított rész és a tetőtéri szobák teljes helyreállítását, a tetőzet most nem javított részének javítását és új lépcsőház építését is.

Az első három év során 50 millió Ft-t tervezünk felhasználni, éspedig felesben megosztva az önkormányzattal. Sajnos, nem lehet az így tervezett munkákat egyszerre, egyetlen évben elvégezni, egyrészt az óvoda nyári szünetének rövidege, de az évente rendelkezésre álló pénzkeret korlátai miatt sem.

Amit most nyáron azonban el tudunk végezni:

- villámvédelem kialakítása
- a régi szárny tetőzetének teljes felújítása a födém megerősítésével (acél gerendákkal, pillérrel: a piros szobában látható). A födém a beázások miatti korhadások következtében magától is leszakadhatott volna. A munka hőszigeteléssel, szerkezeti beavatkozásokkal, faanyagvédelemmel, cseréplecek cseréjével, cserépezés átrakásával, a bádogozás teljes cseréjével, kémények visszabontásával történt.
- egy gyermek-csoport fürdőszoba teljes felújítása, és egy egészen új fürdőszoba kialakítása
- egy óvodai öltöző teljes felújítása és bútorcseréje két gyermek-csoport számára
- az érintett helyiségek padozat- és burkolatcseréje
- a felújított rész ablakainak cseréje, logikus építészeti rendjük kialakítása, egy szintbe hozása
- a fel nem újított részek tisztasági festése, egyes burkolatok felújítása, korhadó ajtók javítása
- a kazán nagykarbantartása, egyes radiátorok cseréje
- az épület főbejáratának, kertkapuinak átépítése, a főbejáratához vezető járdák átépítése, burkolása
- a villanyóra épületen kívül helyezése, új bekötés légkábelen keresztül
- kaputelefon, elektromos kapuzár, riasztórendszer kiépítése
- homlokzati faljavítások, festések, mázolások
- új függönyök vásárlása
- új kerti játékok vásárlása 2,5 millió Ft értékben, és egy egészen új beton homokozó építése
- kerítések újrafestése, az elburjánzott növényzet irtása és számtalan kisebb javítás, pótlás

Mindez összesen idén 25 millió Ft-ba került, amiből a város állt 16 milliót, az egyházközség 7 milliót (4,5-t ígértünk, de annyi halaszthatatlan javítás volt, hogy végülis ennyivel többet kellett költenünk) és a gimnázium 1 milliót. Ezen kívül volt még rengeteg önkéntes munka (óvodai dolgozók, szülők, a gyülekezeti vezetők, tagjai), aminek értéke kitett legalább további 1 millió Ft-ot (műszaki ellenőri munka, szervezés, lakatosmunkák, közművek átíratása, jogi tanácsadás, belsőépítészeti munka, kerítés-festés, kertrendezés, játékok alapjainak betonozása, földmunka, stb.). Köszönünk minden áldozatos segítséget!

Sikolya Zsolt
gondnok

Az óvodaépítők egy csoportja:

vitész Czékus Miklós műszaki ellenőr, dr. Szalai Zsolt pénzügyi főmunkatárs, Vörösne Baracsi Erzsébet belsőépítész, dr. P. Tóth Béla lelkész, bonyolító, dr. P. Tóth Béláné pedagógiai és intézményvezetői tanácsadó, Kádár Péterné óvodavezető-helyettes, Bene Andrásné óvoda vezető, Molnár Zsolt generálkivitelező

Szülők és gyermekek az Óvoda avatásán

***"Mikor elcsüggedt bennem az én lelkem,
megemlékeztem az Úrról."***

(Jón.2,8)

“Hitből és szeretetből” Felavattuk a Református Óvodát

Augusztus 31-én a Szentendrei Református Egyházközség tagjai, a kistérségi lelkészi vezetők, óvodapedagógusok, a város Önkormányzatának vezetői, valamint szülők és segítők részvételével, ünnepélyes keretek között avatták fel a szentendrei Református Óvodát.

Az ünnepséget Dr. P. Tóth Béla, gyülekezetünk lelkipásztora nyitotta meg és többek között beszédet mondott Dr. Dietz Ferenc, Szentendre polgármestere is. Köszöntőjükben mindketten kiemelték az együttes áldozatvállalás és az elkötelezett munka szerepét, az egyház és az önkormányzat részéről a közös célkitűzés és a közös akarat egymásra találását.

Még ebben az évben érkezett a megkeresés, hogy a Szentendrei Református Egyházközség a Vasúti Villasori Tagóvoda átvételével részt tudna-e vállalni a város megnövekedett terheinek hordozásában. Az Egyházközség előjárói mérlegelve az igen nagy felelősséggel és anyagi kötelezettségekkel járó feladatot - tekintettel az éppen zajló templomfelújításra, valamint a Református Gimnázium befejező munkálataira - végül igent mondtak az önkormányzati felkérésre.

"Hogy miért vállaltuk el végül is az eddig sem csekély feladataink mellé ezt a többlet-felelősséget, amit most alázattal jelképesen és ünnepélyesen is átveszünk? - tette fel a kérdést megnyitó beszédében Dr. P. Tóth Béla. Mindenek előtt azért, mert hiszünk abban, hogy ez az ország negyven év múlva olyan lesz, amilyenné a most három és négyévesek lelkülete és munkája tenni fogja a következő évtizedekben. Egy ókori szent irat szerint a világ az iskolás gyermekek lehelő levele épül fel. Ez azt jelenti, hogy amit a gyermekeink látnak, hallanak és tanulnak, amilyenné az ő lelkületük formálódik, olyanná lesz majd a világ általuk."

A nyári óvodaszünet igen rövid két hónapja alatt a felújítást végző vállalkozó elkötelezett munkáján túl közel száz önkéntes segítő - a szentendrei református gyülekezet tagjai, presbiterei, a megalakított Óvodai Bizottság tagjai, az óvónők és dadusok és azok családtagjai, valamint a szülők - példaértékű összefogásának, valamint az Önkormányzat és a városi hatóságok együttműködésének köszönhetően sikerült a tervezett külső és belső felújítási munkálatokat elvégezni, és felkészülni a tanévkezdésre.

Az előzetes becslések szerint az ingatlanon bruttó 110 millió forintos átalakítást kellene végrehajtani; ebből megközelítően 50 millió forint a sürgős javítások elvégzéséhez szükséges, amelyeket három év alatt tervez megvalósítani közösen az Önkormányzat és a Szentendrei Református Egyházközség. Az idei kiemelt feladat a régi épületrész földemjének megerősítése és javítása volt.

"Óriási munka van mögöttünk és még rengeteg feladat előttünk. - mondta a megnyitót követően Bene Andrásné Erika, a Református Óvoda kinevezett vezetője, aki harmincegy éve dolgozik óvónőként Szentendrén, és aki az elmúlt tizenöt évben a Szivárvány Óvoda munkatársa volt. "A feltáráskor kiderült például, hogy a tartógerendák egy része szinte teljesen elkorhadt, vagyis a földem bármikor leszakadhatott volna. Komoly tartószerkezet beépítésével sikerült viszont ezt a tetőszakaszt megerősíteni és a teljes épületgyűttest villámhárító-rendszerrel is felszerelni." - számolt be a munkálatokról az óvodavezető.

Az új főbejáratot, kaputelefont, és riasztórendszert is kapott ingatlan újabb építésű szárnyában komolyabb belső átalakításokat is végeztek. Szuromi Imre építész következetesen végigvitt koncepciójának köszönhetően az épületrész sokkal áttekinthetőbbé és barátságosabbá vált, sőt a meglévő mosdó és öltöző teljes felújításán túl még egy új mosdó is kialakításra került, amely helyiségek kedves hangulata Vörösné Baracsi Erzsébet, belsőépítész munkáját dicséri. A kinti játék örömeért pedig a Református Óvoda több mint 2,5 millió forint értékben az uniós normáknak megfelelő készségfejlesztő udvari játékszereket is kapott.

A tervek szerint az elkövetkezendő években a két másik óvodai csoport mosdóit és öltözőjét újítják majd fel hasonló módon, illetve

megépülhet a tornaterem, elkészülhetnek a csoportszobák elé a teraszok és a tetőtéri irodák és kiszolgáló helyiségek is. A négy vegyes csoporttal működő óvodában az "átállítás" ellenére teljes a létszám, sőt már várólista is van: sokan várnak üresedésre.

"Tudtommal hasonló oktatási intézmény átadás-átvétel - vagyis, hogy önkormányzati óvoda került volna át menet közben egyházi működtetés alá - 1999 óta, azaz 10 éve nem fordult elő az országban, így nincs igazán bevett gyakorlat, sok a felmerülő kérdés és a megoldandó feladat. Ebben dr. P. Tóth Béláné Zsuzsa, a Református Gimnázium vezetése során szerzett tapasztalataival rengeteget segített szakmailag és emberileg egyaránt, amiért nagyon hálás vagyok." - mondta Bene Andrásné Erika.

A tervek szerint az átállítás kifutó rendszerben, három év alatt valósul majd meg. A Református Óvoda az eddigi nevelési programot átvéve továbbviszi a hagyományörzés és a művészetek eszközeivel való nevelés tanmenetbe integrálását, ami fokozatosan kiegészül majd a hitéletre való neveléssel is; kezdetben kis imádságok, altató énekek tanulásával, csendes percek keretében bibliai történetek megismerésével. Az óvónőknek ebben heti bibliaköri alkalmakkal Németh Ildikó segédlelkész lesz majd a segítségére.

"A legfontosabb, hogy a gyerekek jól érezzék magukat az óvodában, sok-sok szeretetet, elfogadást, odafigyelést kapjanak, és olyan értékeket, életszemléletet, erkölcsi útmutatást, ami a későbbi életükben is biztos alapot jelent majd nekik." - ismertette az új óvoda szellemiségét meghatározó terveit a vezető.

Szeptembertől három újonnan érkezett óvónő tölti majd be az átállítás során megüresedett helyeket: két elhivatott pályakezdő - egyikük maga is a Református Gimnáziumban érettségizett friss diplomás óvónő- és egy gyakorlott kolléga. (ld. bemutatkozását mostani számunkban)

"Kiemelkedő szakembergárda jellemezte korábban is ezt az óvodát. Szeretnénk, hogy kiegészülve az új, szintén kimagasló szaktudású munkatársakkal, megmaradjon ez a szellemiség, a jó kollegiális hangulat, az egymás iránti odafigyelés - mondta Bene Andrásné Erika - és hogy ezt a példátlan összefogást, amit az elmúlt két hónapban megtapasztaltunk, mi magunk is tovább élthessük."

Kolos Emőke

Bene Andrásné Erika
a Református Óvoda vezetője

1958-ban született Beregszászon, Kárpátalján. Nagypapja református lelkész volt. 1967 óta él Szentendrén. Férjével 31 éve házasság, ikerfiaik András és Péter.

A Kecskeméti Óvónőképző elvégzése után 1978-80-ig az Izbégyi-, majd a Borsos Villa Óvodában- (mostani Nevelési Tanácsadó), az elmúlt tizenöt évben pedig a Szivárvány Óvodában dolgozott. Szabadidejében a Városi Kórusban énekel, amelynek titkára is egyben, illetve tagja a Református Kórusnak is.

Munkájához jó egészséget, kitartást és nagyon sok sikert kívánunk!

Avató beszéd a Szentendrei Református Óvodában

Nincs még egy esztendeje annak, hogy a Szentendrei Városi Önkormányzat mások között megkereste a Szentendrei Református Egyházközséget is, azzal a kérdéssel, nem tudnánk-e a város megnövekedett terheinek hordozásában segíteni, hogy átvesszük egy városi óvoda fenntartását. A kérés akkor érkezett, amikor egyházközségünk éppen a 260 éves, nagyon leromlott templomának felújításával, és statikai megerősítésének terhével küszködött, ugyanakkor pedig még komoly feladatok vártak ránk a tíz éve épülő Református Gimnázium felépítésének befejezésében is. Egyházközségünk felelős elöljáróival sokat tanakodtunk, sokat vívódtunk és imádkoztunk, merjük-e magunkra venni ezt a hallatlan felelősséget, ami sok évre komoly felújítási feladatokkal és jelentős anyagi kötelezettségekkel is fog járni. Tárgyalásokat kezdtünk városunk önkormányzatával a részletek felől, és fokozatosan sorra véve ezeket végül mindkét fél számára elfogadható megoldás született, amit megfelelő szerződésbe rögzítettünk is. Megkaptuk ezekhez a Szülők és az Óvoda dolgozóinak támogató hozzájárulását, valamint a szakhatóságok engedélyeit is.

Ennek jegyében 2009. augusztus 1. óta immár a Szentendrei Református Egyházközség működteti a Vasúti villasori Óvodát, és a nyári óvodai szünetnek rendelkezésünkre álló két hónapja alatt az önkormányzattal közös erőfeszítésekkel hozzákezdünk az épület külső és belső felújításához.

Miért vállaltuk el végül is az eddig sem csekély feladataink mellé ezt a többlet-felelősséget, amit most alázattal jelképesen és ünnepélyesen is átveszünk? Mindenek előtt azért, mert hiszünk abban, hogy ez itt a mi országunk, és ez az ország negyven év múlva olyan lesz, amilyenné a most három és négyévesek lelkülete és munkája tenni fogja a következő évtizedekben. Egy ókori szent irat szerint a világ az iskolás gyerekek leheletén épül fel. Ez azt jelenti, hogy amit a gyermekeink látnak, hallanak és tanulnak, amilyenné az ő lelkületük formálódik, olyanná lesz majd a világ általuk.

Mi hiszünk abban, hogy jó dolog a kicsinyeket úgy szeretni, hogy ők is képesek legyenek majd felnőtként másokat türelmes szeretettel, értékes hagyományok alapján állva, értelmesen szeretni. Hitünk nem hogy kizárja a kicsi gyerekeket a hagyomány megismeréséből, hanem buzdít bennünket arra, hogy tárjuk azt az ő értelmükhöz szabva eléljük. "Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még ha megvénhedik is, el nem távozik attól" - olvassuk a Példabeszédek könyvében. Akit mi páratlannak, Egyszülöttnak nevezünk, és Megváltónknak vallunk, ő is azt mondta, "...engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké a mennyek országa. Ha olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be oda."

Mi hiszünk az igazság és a szeretet egységében, és hisszük, hogy ez a két dolog, igazság és szeretet kéz a kézben képes egy jobb világot megteremteni. Bevalljuk, nagyon szeretnénk egy korrupció-mentes felnőtt magyar társadalmat látni magunk körül a következő évtizedekben, amelyben az emberek más motivációt is hordoznak a szívükben, mint a fékezhetetlen anyagi szerzési

vágyat, aminek következtében azt látjuk, hogy lassan minden és mindenki eladó és szabott áron meg is vásárolható. Olyan embereket szeretnénk nevelni, akiknek van erkölcsi tartásuk, és akik szeretik a hazájukat, ezt az országot akarják majd építeni, ha felnőnek, amiért áldozatokra is képesek, ha arra szükség van. Szép példája volt ennek a szülők és támogatók, óvodai munkatársak és hitvesek, valamint a református gyülekezet tagjainak sok-sok ingyenes, szeretetből való munkája, amivel részt vettek ennek az épületnek és kertjének felújításában. Ha azonban valaki egészen véletlenül kimaradt volna most ezekből, jelentem, lesz még a segítségre módja bőven, csak figyeljen oda mindig a hívásokra.

Megköszönöm Polgármester úr, a képviselő testület és a szakhatóságok minden tagjának segítő, támogató igyekezetét, amivel lehetővé tették ennek az ünnepi órának eljöttét.

Isten áldását kívánom minden ránk bízott kicsi gyermek testi-lelki egészségére és növekedésére, értelmi és erkölcsi kibontakozására, az itt dolgozó munkatársak szolgálatára, Bene Andrásné óvodavezető és Kádár Péterné helyettese, valamint minden óvónő és dajka, régiek és újak szép és felelős munkájára, ezzel a bibliai igével:

"Viseljétek gondot azért magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett." (Apcs. 20,28)

2009. augusztus 31.

Dr. P. Tóth Béla lp.

Iskolából - óvodába!

Lakatos Ilona vagyok, 1986-ban születtem Szentendrén. Szüleimmel és két testvéremmel együtt Tahiban élünk. Idén végeztem a főiskolán, és augusztus 24-től a Szentendrei Református Óvodában óvodapedagógusként kezdtem dolgozni.

Az érettségi után tanító szakra nyertem felvételt Esztergomba, de az iskolában és óvodában eltöltött gyakorlatok során világossá vált számomra, hogy az óvodás gyerekek világa sokkal közelebb áll a szívemhez, ezért egy év után átjelentkeztem a váci Apó Vilmos Katolikus Főiskola óvodapedagógus szakára. Egy egyházi óvodába kerültem gyakorlatra, a Terézvárosi Gyakorló Óvodába. Láttam, amint a hitre nevelés a gyerekek mindennapját végigkísérte, átölelte. Elkezdett érdekelni ez a téma, így szakdolgozatom témájaként választottam: Hitre nevelés a családban és az óvodában. A sikeres záró-foglalkozás, szakdolgozatvédelem és államvizsga után kézbe vehettem a diplomámat, és kikerültem az "életbe".

Álláskeresés közben voltam, amikor egyszer csak váratlanul megszólalt a telefonom. Dr. P. Tóth Béla tiszteletes úr hívott fel, hogy az induló Szentendrei Református Óvodába keresnek óvodapedagógust. Nagyon megörültem a hívásnak, aznap este már részt is vettem egy felvételi elbeszélgetésen, ami nagyon közvetlen és barátságos hangulatban telt el. Néhány nappal később értesítést kaptam, hogy felvételt nyertem. Nagyon nagy boldogság volt ez számomra. Egy későbbi találkozás során megismertem az óvoda többi dolgozóját is, akik nagyon barátságosan fogadtak minket a másik két új óvodapedagógussal és egy dajkával együtt, akik szintén most kezdenek új alkalmazottként itt dolgozni.

Református iskolából tehát református óvodába kerültem! Amíg tanulmányaimat folytattam, nem gondoltam, hogy így lesz - de nagyon örülök, hogy így alakult, hiszen tudom, hogy egy jó intézménybe és szerető, összetartó közösségbe kerültem. Isten segítségével igyekszem munkámban a lehető legtöbbet nyújtani, és bevezetni az óvodás gyerekeket a Szeretet világába.

Mert: "Az emberlét egyik igen fontos útja válik járhatatlanná annak a gyermeknek, aki előtt kisgyermekkorában nem tárták föl az értékek és a vallás világát." /E. J. Korherr/

Tíz éves Jubileumi Kiállítás a gimnáziumban

Májusban ünnepeltük iskolánk, a szentendrei Református Gimnázium megalapításának 10. évfordulóját. Tíz esztendő nagy idő a gyermekek, a felnőttek, de még az iskolák életében is. Ennek az időnek tükrébe pillantva jó volt elgondolkodnunk azon, Istenünk végtelen jóságából mennyi áldást kaphattunk lépésről lépésre - "Mid van, amit nem kaptál?" - egészen a kezdetektől mostanáig, és reménység szerint a jövőben is.

Hisszük, hogy gimnáziumunkkal Isten üdvtervének egy kicsiny láncszeme lehetünk. Ő volt ott a kezdetek kezdetén, mikor az iskola létesítése még csak gondolat volt: mely 1991 februárjában egy felmérés formájában vált kézzelfoghatóvá - ekkor lett ugyanis nyilvánvaló, hogy Szentendre, valamint a Dunakanyarban lévő többi település lakói is vágnak arra, hogy gyermekeiket egy olyan szellemiségű iskolába írathassák be, ahol a kicsik az ige fényében cseperedhetnek felnőtt emberré.

Isten megáldotta, és erejével segítette azokat az embereket, akik a kezdetektől harcoltak és küzdöttek az ügyért. De a türelmet is Ő adta, hiszen éveket kellett mindaddig várni, míg végül 1995-ben a volt Martinovics utca 11. szám alatti épületet megkapta az egyházközség az iskola-indításhoz - lakottan - csereingatlanként. Az ott tevékenykedő tűzoltóság átköltözésére még további hat évet kellett várni! Mily sok küzdelemmel teli, rögös út volt! A támadások, az újságcikkek, az igazságtalan felszólalások - ma már mind-mind emlékké homályosultak, melyeket azonban nem akarunk elfeledni, s szándékunkban állt a kiállításon is megmutatni látogatóinknak. De ugyanígy az örömeinket is. Az iskola megnyitásának emlékeit, régi fényképeinket, sok-sok dokumentumot.

Kiállításunk célja ugyanis elsősorban az volt, hogy mindazok, akik ismernek, szeretnek és nyomon követik gimnáziumunk életét - együtt örülhessenek mindannak, amit Isten kegyelméből mi is kaptunk. Gimnáziumunk munkacsoportjai tevékenységük szerint - a humán, reál, nyelvi, művészeti, stb. tantárgyak - díszíttek fel egy-egy osztálytermet tartalmas kiállításokkal. E termekbe lépve a látogatók nemcsak azzal ismerkedhettek meg, milyen sok szeretettel próbálják meg tanáraink átadni tudásukat, de elmerülve a kiállított tárgyak látványában egy-egy órára diákká válhattak ők maguk is.

Több napos készülődés előzte meg a megnyitás napját, de a látogatók kedves mosolyából, vélemény nyilvánításaiból egyértelmű volt mindannyiunk számára: jó így ünnepelni. Felemelő érzés, amikor örömeinket megoszthatjuk azokkal az emberekkel, akik lélekben mindvégig velünk voltak.

Sebestényné Jáger Orsolya
hittan-tanár

Az eklézsia humorából

"Sanyi dolgozik"

Hittantábor 2009.

Áldott és nagyon jó hangulatú hetet tölthettünk mintegy harmincan idén nyáron Horányban, ami - hála a sok lelkes és így sok segítséget nyújtó szülőnek és tanárnak - programokban és igei mondanivalóban is gazdagra sikerült.

Hittantáborunkhoz a Nemzeti Alapítványtól is támogatást kaptunk pályázati úton, így több gyülekezeti tagunk számára tudtunk részleges vagy teljes anyagi támogatást nyújtani ahhoz, hogy gyermeke, vagy gyermekei részt vehessenek ezen a táboron. Gimnáziumunk három tanárát nyertük meg, hogy nyári szabadságuk idejéből egy hetet gyermekeinkkel töltsenek. Szeretnénk ezúton is megköszönni nekik, név szerint Sebestényné Jáger Orsolya, Ferenczi Alpár és Székely Gábor tanároknak részvételüket és segítségüket. De külön szeretném még megköszönni három szülőnek, név szerint Surányiné, Áginak, Dulai Teréznek és Dragon Pálnénak, Júliának a biciklitúra, a strandolás és a kézműveskedés megszervezésében és lebonyolításában nyújtott segítségüket is!

Németh Ildikó, bl.

Új bibliaórai alkalmak gyülekezetünkben

Örömmel adjuk hírül, hogy "Felnőtt hittanóra" elnevezéssel heti bibliaköri tanuló alkalom indul gyülekezetünkben csütörtök esténként fél 7-kor. Első alkalom: okt. 1. Bibliát, Énekeskönyvet és jegyzetfüzetet hozzunk magunkkal. A tervezett tematikát a templomban lévő hirdetőtáblán olvashatjuk.

Nyugdíjasok bibliaóráját tartunk minden szerdán de. 9-10-ig, első alkalom szept. 30. A napi ó- és újszövetségi ígéket olvassuk, és közös beszélgetésben értelmezzük.

Konfirmációi és felnőtt konfirmációi oktatás

Az idei konfirmációi oktatás is az ifjak és szüleiük számára rendezett közös szeretetvendégséggel indul szeptember 27-én vasárnap du. 4 órakor. Erre az alkalomra minden 12. évét betöltött református ifjút és leányt szüleiével együtt hívunk és várunk, azokkal együtt, akik tavaly már az első évfolyamot látogatták. Az asztalok megterítéséhez minden családtól szívesen fogadunk egy tányér süteményt.

Felnőtt konfirmációi csoport is indul gyülekezetünkben. Óramegbeszélést számukra szeptember 27-én vasárnap a 10 órakor kezdődő istentisztelet végeztével tartunk.

"Közeledjete Istenhez, és közeledni fog hozzátok!"

(Jakab 4,8)

Igehirdetés Németh Gábor temetésén

Mt. 11,28-30. alapján

Szentendre, 2009. július 09.

Azért megrendítő, felejthetetlen a felolvasott íge, mert az Istent hívó ember és az embert hívó Isten találkozásáról szól benne Jézus. Hív erre a találkozásra mindnyájunkat. Kiket? A gyászoló családtagokat: hitvest, gyermekeket, testvért, sógort és sógornőt, vejeit, nászait. Minél nagyobb a fájdalmuk, annál közelebb van hozzájuk.

Hívja a volt és jelenlegi munkatársakat, a gyülekezet tagjait. Honnan hívja? 2000 év távlatából, a mindennapok zajából, egy félig közömbös, félig lármás világból, egy öreg, gyöngye igehirdető hangja által.

Mi is hívtuk Istent Németh Gábor ügyében. Egyszer-kétszer, mintha nem felelt volna gyógyítást kérő imáinkra. Emlékeztek mit kértünk számára? Előbb gyógyulást, sikeres kezeléseket és operációkat. Aztán már csak azt kértük: ne szenvedjen ennyire és ilyen sokáig. S most azt kérjük: kapjanak övéi vigasztalást.

Valójában Ő hívta Németh Gábor testvérünket. Ez volt a legfontosabb. Előkészítő, formáló kegyelmével hívta el őt, ami a teremtéstől az öröklétig tart. Ezt az előkészítő kegyelmet hozta magával már génjeiben, aztán a magyar református papi családok szellemi örökségében, hiszen mind neki, mind feleségének az ország minden részében éltek és szolgáltak ősei, nemzedékeken át. Örökölte tőlük a szent komolyságot, tiszta derűt, kötelesség-tudást.

Ez az előkészítő kegyelem folytatódott azzal, hogy leendő hitvesével már egyetemi hallgatóként találkozott ifjúsági bibliakörben s kölcsönösen a kegyelem Istenére és egymásra találtak. Teltek az évek, változtak a megbízások, de életének 65 éve "szeretletben és munkában eltöltött" élet volt, ahogyan ezt a gyászjelentés is kifejezi. Gyümölcsöző élet volt ez és változatos: műszaki, tisztségviselői, egyházi munkákat látott el, a "gyümölcsöző" jelző itt szó szerint helyénvaló, mert legalább száz fát ültetett el családjának és egyházi szeretetintézményeknek, barátainak. A jövőről szólva fiatalabb korában egyszer azt mondta: "legszívesebben virágboltot nyitnék".

Gyümölcsöző élete három lányában is folytatódott. Legidősebb lánya a vakok és csökkent látók segítségét választotta, mind befogadásukban, mind örökbe-fogadásukban. Második lánya négy gyermekes édesanya és feleség. Harmadik lánya baranyai református lelkész és tanító, lelkipásztor férjével most várják a második kisbabát.

De, ha az Istent hívó ember és az embert hívó Isten találkozásáról szól hozzánk ma a bibliai üzenet, akkor feleljünk arra a kérdésre is: Közülünk kiket hív ma Jézus? Erre a kérdésre ott áll a válasz a felolvasott szövegben: elsősorban a megfáradtakat és megterhelteket. A kettő: a fáradt meg a terheket hordozó nem ugyanaz. A fiataloknak sok a terhe, de erejük is sok hozzá. Nekünk öregeknek nincs sok terhünk, de elfárasztott az élet, hamar elfáradunk. Fáradt vagy te fiatal - vagy erőtlén te öreg: téged hív most Jézus. Hívja a betegápolásban és a gyász terhében résztvevőket, akik emelték, ápolták, hordozták, gondozták őt. Aztán azokat hívja magához az "ács fia", Jézus, akik képesek felemelni az ő igáját. Abban az időben az igavonó állat ahhoz a gazdához tartozott, akinek a jármát hordozta. Ha Jézus az ő igáját hordozókat hívja, azt jelenti: azokat, akik képesek az ő uralma alatt élni. Ezt fejezi ki a Heidelbergi Káté első felelete: "mind életemben, mind halálomban nem a magamé vagyok, hanem az én drága Megváltómnak tulajdona." Azok is hívásának címzettek, akik hajlandók tőle tanulni. Széldséget és áldozatot. Az ilyen embereket hívja köztünk magához most is.

Az Istent hívó ember és az embert hívó Isten találkozásáról volt szó. Mind a kettő lehetséges Jézus Krisztus által. Németh Gábor életében is lehetséges volt és az a miénkben is.

Dr. Bolyki János
ny. teol. tanár

Ünnepi hangverseny a templomudvaron

Augusztus 20-án este 8 órakor varázsos hangulatban zajlott templomunk felújított udvarán a klasszikus hangverseny, amely mint minden évben, most is a városi ünnepségek záró eseménye volt. Idén Szentendre fennállásának ezeréves jubileumát is ünnepelte a város. Az augusztus 20-án szokásos városi kenyérszentelési ünnepségről vonultak át a templomkertbe dr. Dietz Ferenc polgármester kalauzolásában a testvérvárosok polgármesterei és kísérik a PMK színházterméből, ahol Pro Urbe díjat kapott egyebek között dr. P. Tóth Béláné, a Református Gimnázium nyugalomba vonuló igazgató asszonya is tíz éves áldozatos iskolaépítő munkájáért.

A templomkerti koncerten a Szentendrei Kamarazenekart Fenyő Gábor vezényelte, trombitán közreműködött Kovács György. Műsoron volt Farkas Ferenc: Régi magyar táncok, Händel: Vízizene-szvit, Haydn: Esz-dúr trombitaverseny és Mendelssohn: Hebridák-nyitánya, melyek után a szűnni nem akaró tapsra a zenekar ráadásaként Strauss: Éljen a magyar!-jával koronázta meg a szép estét.

A hangverseny végeztével a testvérvárosok polgármesterei azt nyilatkozták, számukra az egész napos szentendrei ünnepségsorozat legszebb élménye, amit magukkal visznek majd éppen ez az esti, villanyfényes templom-kerti koncert volt. Szívből örülünk, hogy így volt!

Istentiszteleti és egyéb alkalmaink

Gyülekezeti istentisztelet: vasárnap de. 8 és 10 órakor

Gyermek-istentisztelet (és megőrzés 3 éves kortól):

vasárnap de. 10 órakor

Bibliaóra: csütörtök este 1/2 7 órakor

Asszonykőr: hó első péntek du. 5 órakor

Baba-mama kör: kéthetente, hó 1. és 3. péntek de. 9-11 órakor

Középiszkolás bibliakör: pénteken du. 6 órakor

Felnőtt konfirmációi óra: megbeszélés szerint

Konfirmációi óra I. éveseknek: kedd du. 3 órakor

II. éveseknek : kedd du. 4. órakor

Énekkari próba: vasárnap de. 9 órakor

Ref. Gimnazisták áhítata: hétfőn reggel 8 és 9 órakor

a templomban

Úrvacsorai bűnbánati alkalmak: karácsony és húsvét egész

héten, többi ünnepek előtt szerdától péntekig este 7 órakor

Adventi hangversenyek: a négy adventi vasárnapon

de. 11 órakor

Hittanórák: központi iskolák 3-5.oszt.: csütörtök 3 órakor,

1-2.oszt.: csüt. 4 órakor

Barcsay Iskolában: szerda du. 1 órakor

Izbégyi Iskolában: szerdán du. 3/4 4 órakor 3-5. oszt.

szerdán du. 1/4 5 órakor 1-2 oszt.

Minden hónap utolsó vasárnapján fél 12-kor ref. istentisztelet van a **piüsszentlászlói** rk. kápolnában

"Akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk." (Róm. 14,8)

Egyik szép és közös feladatunk, gyermekeink hitre nevelése

Jézus mondta: *"Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa."* (Lk. 18,16)

A Jézus korabeli izráeli vallásos társadalomra erőteljesen rányomta a bélyegét a farizeusi teljesítmény-centrikusság. A zsidóság kegyesei - miközben igyekeztek Istennek tetsző életet élni - sokszor lenézték azokat, akik az engedelmességre törekvéssel mit sem törődtek. Hitüket és tiszta életvitelüket nem ajándéknak, hanem teljesítménynek és érdemnek tekintették, amivel dicsekedhettek, amivel kiérdemelték az emberek megbecsülését, és Isten hozzájuk való jóságát. A legtöbben, mint a bűnösöket, az asszonyokat és a kisgyermeket sem vették komolyan. A gyermekeket azért, mert ők még nem voltak abban a helyzetben, hogy a törvény előírásait betartsák és vallásos 'teljesítményeket' mutassanak fel, az asszonyokat pedig lenézték.

Szokás volt azonban a kisgyermeket odavinni a rabbikhoz, hogy azok imádkozzanak fölöttük, és kézzel megáldják őket. Amikor ugyanezt Jézustól kérik az emberek, tanítványai el akarják küldeni őket, hogy ne zavarják a Mestert ilyen dolgokkal. A mindhárom szinoptikus evangéliumban szereplő történetben azonban, Jézus a tanítványokat a farizeusi kegyesség egyik őket is fenyegető ellentmondására figyelmezteti ekkor. Határozottan elutasítja azt a fajta hozzáállást, amely érdemek alapján próbál kopogtatni a menny kapuján. Jézus itt éppen a gyermekeknek és példájuk követőinek ígéri a mennyek országát, vagyis azoknak, akik üres lappal lépnek Isten elé. Jézus tehát nemcsak hívja és várja a kisgyermeket, hanem példaként is állítja elének őket abban a tekintetben, amilyen alázattal és rászorulttan várják Isten ajándékait.

A kisgyermeknek tehát nagyon is helyük van a gyülekezetek életében, és helyük van a mi gyülekezetünk életében is. Nagyon örülök, hogy írhatok most a gyermek és ifjúsági munkáról, mert többször találkozom bizonytalanságokkal a témában.

Gyermekeink korcsoportonkénti hitoktatása és istentiszteleti alkalmakon való részvétele sok szolgálatkész gyülekezeti tagunknak is hála, folyik gyülekezetünkben.

A minden vasárnap délelőtt 10.00 órákor kezdődő istentiszteletünket már 3 éves kortól lehet látogatni. Nincs is felemelőbb érzés, amikor az istentisztelet elején még együtt van az egész gyülekezet, amikor kicsik és nagyok együtt dicsérik Isten a templomban. Az igehirdetés előtti ének során vonulnak csak ki a gyermek-istentiszteletek résztvevői, és három csoportban foglalkozunk ezután velük. Az óvodás korú gyermekeknek a kápolnában, az 1-3. osztályos gyermekeknek az emeleti ifjúsági teremben, a 4-5. osztályos gyermekeknek pedig a gyülekezeti teremben tartunk gyermek-istentiszteletet, amely éppúgy 11-kor ér véget, mint a templomi felnőtt istentisztelet.

Ugyanennek a korosztálynak a hétközi hitoktatása a következő időpontokban és helyszíneken történik. A Barcsay Iskolába járó, 1-5. osztályos korú gyermekeinknek iskolájukban tartunk minden szerdán 13.00 órától hittanórát. Az Izbégyi Iskolába járó 3-5. osztályos korú gyermekeknek minden szerdán 15.45-től, 1-2. osztályosoknak 16.15-től tartunk hittanórát szintén saját iskolájukban. A központi - vagyis a Rákóczi, Templomdombi és Szent András - Iskolából a gyülekezeti teremben csütörtökön 15 órákor a 3-5. osztályosoknak, csütörtökön 16 órákor 1-2. osztályosoknak tartunk hittanórát

Az 1-5. osztályos korú gyermekeinkkel kapcsolatban a következő segítséget szeretném kérni a szülőktől. Több gyermektől hallom, hogy nincsen Bibliájuk és Énekeskönyvük, pedig nagyon fontos lenne, hogy - persze a koruknak megfelelő, azaz - Gyermekbibliát vásároljunk nekik. Nagyon jó, ha már ebben a korban megszokják, hogy abból felolvassanak nekik, vagy ők maguk olvassathassák azt. Ne legyen a Biblia számukra idegen, csak a templomba és hittanórákra száműzött könyv. Hadd válhasson életük részévé, hadd nyithassák ki azt akkor, amikor csak akarják.

Hadd tapasztalják meg - már ebben a korban - Istennek azt a nagy ajándékát, ahogyan az Igén keresztül meg tud bennünket vigasztalni, meg tud bennünket szólítani. És hadd tapasztalják meg azt is, hogy milyen jó vasárnap reggel, a saját énekeskönyvükkel a kezükben templomba indulni.

Egyházunk szép és jó rendjének megfelelően a 6-7. osztályos fiataljaink konfirmációoktatáson vesznek részt minden kedden 15.00 (II. évf.) és 16.00 (I. évf.) órától a gyülekezeti teremben, melynek során arra készülnek, hogy úrvacsorával élő, felnőtt tagjaivá váljanak a gyülekezetnek.

A már konfirmált 15-20 éves kor körüli fiataljainknak minden pénteken 18 órákor tartunk bibliaórát az emeleti ifjúsági teremben, mégpedig Földi Nikolett teológushallgató, gyülekezetünk egyik büszkesége vezetésével. Ezekre a nagyon vidám hangulatú, játékokkal és gitárkísérettel történő énekléssel gazdagított igei alkalmakra szintén jó szívvel hívok mindenkit. Szeretném kérni azokat a gyülekezeti tagjainkat, akiknek ilyen korú gyermeke van, hogy küldjék és bíztassák őket, hogy eljárjanak ezekre az alkalmakra. Itt kötetlen, szabad légkörben tehetik fel a hitükkel, életvitelükkel, döntéseikkel kapcsolatos kérdéseiket. A fiatalok ilyen körben sokkal jobban meg tudnak nyílni, szívesebben beszélnek gondjaikról, örömeikről, mint az iskolai hittanórákon. Ezen az alkalmon meghallgathatják a velük egykorú református keresztyén fiatalok véleményeit, ami nagy megerősítés lehet ebben a korban.

Végül pedig hadd kérjek mindenkit, akire Isten olyan szép ajándékot bízott, mint egy gyermek nevelése, hogy vegyünk nagyon komolyan, az ő hitre nevelésüket is. Ennek során pedig, egyik talán legfontosabb dolog az, hogy álljunk előttük jó példával, vagyis azt kell lássák rajtunk, hogy nem csak őket küldjük, hanem mi magunk is vágyunk Isten Igéjének és magyarázatának a hallgatására, és mi magunk is keressük olyan gyülekezeti tagok társaságát, akikkel együtt gondolkodhatunk, és együtt imádkozhatunk.

Németh Ildikó
beosztott lelkész

"Én és az én házam az Úrnak szolgálunk."

(Józs.24,14)

Hiszek a Gondviselésben

Cseri Miklós, gyűlekezetünk tagja, a Szentendrei Szabadtéri Múzeum főigazgatója Szent István napja alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti keresztjét vehette át, miután tavaly városunk díszpolgára lett.

- Most érkezett Dániából. Hivatalos úton járt-e ott vagy nyaralt?

- Hivatalos út volt. A hatvanas évek közepe óta létezik az európai, majd hozzá csatlakozva a világ skanzenjeinek szövetsége, ennek két évente megrendezésre kerülő konferenciáján és közgyűlésén vettem részt. Ennek a szövetségnek lehettem 2001 és 2007 között az elnöke. Nagyon sok élményben volt részem, inspiráló előadásokat hallhattam, remek szabadtéri múzeumokat láthattam, de legizgalmasabb az volt, hogy szombaton este Margit, dán királynő mellett ülhettem, és közel három órán át beszélgethettem vele. A szövetség volt elnökeként ugyanis mellette jelölték ki a helyemet.

- Miről beszélget az ember ilyen hosszasan egy királynővel?

- Margit királynő nagyon tájékozott és nagyon népszerű uralkodó Dániában, aki nagyon közvetlen és nagyon emberi, ráadásul szereti a skanzeneket. Mindent tud a dán szabadtéri múzeumokról! Most éppen egy XVII. századi fűszernövény, pontosabban mentakereskedő házát nyitották meg a századik születésnapon, s a színek rekonstrukciójával kapcsolatos gondjaikkal a királynőhöz fordultak, mint szakértőhöz. Ő ugyanis rendkívül tájékozott a régi kastélyok koronkénti színdívatjait terén. Megkérdeztem tőle persze, hogy mikor járt Magyarországon. Különös, hogy 1987 óta nem hívták meg a magyar vezetők. Akkori útja, mint mesélte, azért volt érdekes számára, mert személyesen láthatta azokat a helyszíneket, amelyekről 16 évesen, amikor bevonták őt az uralkodás rejtelmébe hallhatott. Amikor a magyar forradalmat leverték a szovjet tankok, ők is reggeltől-estig a rádió mellett ültek, és szomorúan hallgatták a Budapestről érkező híreket.

- A hat évig betöltött vezető pozíció Közép-Európa legnagyobb Skanzenje főigazgatójának szólt vagy már egy elismerést fejezett ki?

- Is-is. A skanzen fejlődése nem maradt visszhang nélkül a múzeumi és tudományos életben, de a szövetségben végzett munkám is közrejátszott. 1991-ben jártam náluk először, amikor a stockholmi skanzen századik születésnapját ünnepelték. Ösztöndíjjal Finnországban tartózkodtam éppen, s áthajóztam, hogy részt vehessek a konferencián. Emlékszem, kedves mentoraimtól, német barátaimtól kaptam kölcsön egy zakót, hogy a Nobel-díj átadásának helyszínén, a Városháza Aranytermében, az ülésen megjelenhessek. Később is hollandok, németek, angolok segítettek nemzetközi pályafutásomat. '97-ben lettem az elnökség tagja, majd alelnök, 2001-től pedig elnöke közel s távol egyetlen volt szocialista országbeliként.

- Szentendrén, a Skanzenben mikor járt először és hogyan? Látogatóként vagy szakemberként?

- Nem csak reformátusként hiszek az eleve elrendelésben és a Gondviselésben. '78 nyarán a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem első éves néprajz-történelem szakos hallgatójaként múzeumi gyakorlat helyszínéül Szentendrét választottam feleségemmel együtt. A Vasvári-lakótelepen, a Skanzen bérelt lakásában laktunk. Ettől a nyártól kezdve arról álmodtunk, milyen csodálatos lenne itt élni. Majd a doktorim készítésekor ismét ideutaztam az archívumot böngészni és a kollegákkal konzultálni, s akkor megint elfogott a vágy... Majd 1986 karácsonya előtt két nappal elődöm, dr. Füzes Endre eljött hozzánk a miskolci Herman

Ottó Múzeumba a két intézmény között a népi építészeti emlékek gyűjtésére és archiválására kötött együttműködés miatt. Mint legkisebbet engem küldtek eléjük az állomásra. Még útközben, a mikrobuszban elmondta nekem, úgy döntöttek, hogy elvinnének engem Szentendrére. S az álom valóra vált! Bár jól éreztem magam Miskolcon, remek kiállításokat szervezhettem, publikálhattam, de egy átbeszélgetett éjszaka után feleségemmel úgy döntöttünk, elfogadjuk az ajánlatot. A rokonság sírása-rívása ellenére január 4-én, hatalmas hóesésben útra keltünk Szentendrére.

- Ennyi munka mellett bizonyára nem jut elegendő idő a családra. Annyi biztosan nem, amennyit szeretnének.

- Ez biztosan így van! Feleségem a Móricz Gimnáziumban tanít történelmet és franciát. Panni lányom ebben az évben konfirmált. Ahová tehetem, viszem őket magammal külföldre is, hogy minél többet együtt lehessünk. Templomba is együtt szoktunk jönni.

- Gyermekkorra Miskolcon telt? Hívó családban?

- Bükkaljáról, Tibolddarócról származnak a szüleim, nagymamám ma is ott él kilencven évesen jó egészségben. Éltesse őt sokáig a jó Isten! Miskolcon éltek szüleim, akik munkásemberként úgy gondolták, a fiúkból is jó szakembert nevelnek. Általános iskolai tanárom a Miskolc környéki iparra tekintettel a vegyipari technikumot ajánlotta, ami után továbbtanulhatok Veszprémben vegyésznek, de ha nem, akkor is lesz szakmám és érettségim. Elő is készítettük a papirokat, jöllehet történelmi vetélkedőket, tanulmányi versenyeket nyertem. S a beadási határidő előtt megjelent keresztapám, aki 1951-55 között a Sárospataki Református Gimnázium diákja volt, s rákérdezett, hogy miért oda mégy, hiszen te nem oda való vagy. Kezembe adott két könyvet, egyik a sárospataki diák anekdotákat tartalmazta, másik Damjanich híres vörös sipkásairól szólt, akik zömmel szintén pataki diákok voltak, jurátusok és teológiai hallgatók. Elolvastván ezeket, tudtam, hogy csak ide mehetek. Kéttannyelvű speciális tagozatra jelentkeztem, ahol heti 12 órában anyanyelvi tanárok oktatták az angolt, 6-8 gyermekre jutott egy tanár. A szocialista rendszer sem tudta a református szellemet kiirtani az iskolából, különösen a régi tanárok örökítették tovább a református etika és erkölcs lényegét. Megvetette ennek alapjait Bartha Zsolt szentendrei és pilis-szentlászlói háziorvos édesanyja, lonka néni, akihez konfirmációra jártunk a miskolci avasi templomba, ahol ő szolgált.

Meggyőződésem, hogy a gyerek-istentiszteleteken hallott történetek indítottak engem a történelem szeretete felé. A Gondviselés irányíthatta lépteimet akkor is, amikor Sárospatak után a másik nagy református központba, Debrecenbe kerültem, s talán jól érzem, hogy azóta is vigyázza lépteimet.

Jámbor

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

KEHELY

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor
Főszerkesztő: Jámborné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)
Olvasószerkesztő: Sikolya Zsolt gondnok, (zsolt.sikolya@dunakanyar.net)
Tördelő: Fazekas Andrea
Nyomtatás: Kádár Péter